

[Helge Larsen.]

øvrigt også medført en vis affolkning af Maribo amt. Vel er beskæftigelsessituationen ikke så katastrofal som i arbejdsløshedserne i visse egne af Jylland, men den gennemsnitlige ledighed er dog så stor, at det vil være absolut påkrævet, at der skabes nye beskæftigelsesmuligheder. Derfor vil de anlægsarbejder, som i de kommende år skal udføres i forbindelse med fugleflugtslinjen, være særdeles kærkomne og uden tvivl medføre, at ledigheden kan nedbringes betydeligt, men det vil naturligvis kun være en overgang, dette vil gøre sig gældende. Imidlertid forekommer det mig, at de nye vej- og jernbaneforbindelser, den lettere forbindelse både mod syd og mod nord, må kunne give impulser til oprettelse af nye virksomheder på Lolland-Falster. Den ledige arbejdskraft forefindes, gode vej- og trafikforhold vil være til stede, og den kommunale beskatning er ikke særlig tyn- gende. Der skulle således være muligheder for et lolland-falstersk fremstød for øget industrialisering af landsdelen. Jeg håber, at de kommunale myndigheder og det private erhvervsliv på Lolland-Falster vil kunne etablere et samarbejde om at drage nye erhvervsvirksomheder til landsdelen.

Jeg minder i denne forbindelse om, at den højtærede arbejds- og boligminister under finanslovdebatten i december i fjor netop appellerede til lokale virksomheder og til det private erhvervsliv om at medvirke til udbygning af erhvervslivet specielt i de egne, hvor arbejdsløsheden var uforholdsmæssig stor. Med tilvejebringelse af fugleflugtslinjen vil staten have ydet et væsentligt bidrag gennem de forbedrede trafikforhold. Det må da være en naturlig opgave for Lolland-Falster at følge dette op med et erhvervsinitiativ, der kan bidrage til at nedbringe arbejdsløsheden i amtet og standse affolkningen.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

J. M. Pedersen: På mit partis vegne kan også jeg give tilsagn om en velvillig behandling af lovforslaget. Vi er indstillet på at gøre vor indsats for at få løst dette problem, som har været under udvikling siden 1941. Det er blevet mere og mere aktuelt, og det

er påkrævet at få opgaven løst nu. Vi må følge med tiden og udviklingen; det kan ikke nytte at stritte imod. Vi må have vore trafikforhold såvel som vort produktionsapparat i orden, så vi kan klare de opgaver, der vil komme til at ligge for.

Det er ret betydelige beløb, der skal investeres. Jeg er meget betænkelig ved den stadig stigende investering fra statens side, idet det går noget ud over den private investering, fordi de private gennem skatter og afgifter af forskellig art er med til at betale til statens investeringer. Nu har jeg nok bemærket, hvad også den foregående taler var inde på, at fugleflugtslinjen ikke vil koste mere end 35 mill. kr., idet man må tage hensyn til en besparelse på 55-60 mill. kr., men det må vi se nærmere på. Det er jo penge, som vi ikke har bevilget endnu, men vi er klar over, at vi vil komme til at stå over for udgifter til en færge og til udbygning af færgehavnen i Gedser, og vi må indstille os på at skulle investere ca. 85 mill. kr.

Ifølge aftalen med Tyskland skal særgebyrerne deles i forholdet 2 : 1 mellem Tyskland og Danmark, fordi Tyskland har større anlægsudgifter. Jeg vil gerne i denne forbindelse pege på, at Danmark allerede har investeret ret betydelige beløb, og jeg vil gerne spørge den højtærede trafikminister, om der ikke er mulighed for at få ændret dette forhold, så Danmark kan få en lidt større andel i det beløb, der indsejles. Det er muligt, at det ikke kan lade sig gøre, men jeg synes, man skal understrege, at Danmark har investeret et stort beløb i forvejen. Fordelingen 2 : 1 er fastsat under hensyn til de udgifter, der kommer i fremtiden.

Jeg finder det helt rigtigt, at de takster, som betales nu for den længere overfart over Gedser-Grossenbrode, bibeholdes også for den nye rute, idet det på den måde bliver dem, der benytter ruten, som gennem årene kommer til at betale udgiften til den.

Som det ærede medlem hr. Horn var inde på, var det ønskeligt, om man kunne have fået flere lande til at deltage i udgifterne til etablering af denne overfart, da der jo er flere lande end Tyskland og Danmark, der får gavn af den, men det har naturligvis ikke kunnet lade sig gøre. Men netop ved